

Arrest

nr. 100 085 van 28 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. GODELAINE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U woonde samen met uw vrouw, M. M. (...) (O.V. X), uw vader, H. S. (...) (O.V. X), en uw moeder, L. S. (...) (O.V. X), in de stad Yerevan.

Uw vader werkte als professor literatuur aan de Staatsuniversiteit van Yerevan. Hij is politiek actief sinds eind jaren 90. Hoewel hij geen lid was van een politieke partij, onderhield hij nauwe, persoonlijke banden met verschillende leiders van de oppositiepartij HHSh. Uw vader kreeg problemen omwille van zijn politieke overtuiging. In 1999 werd uw vader opgepakt door de SNB (veiligheidsdienst) naar

aanleiding van een aanval op het Armeens Parlement. Bij de presidentsverkiezingen in 2003 werd uw vader fysiek toegetakeld toen hij in functie was als voorzitter van een kiesbureau.

U studeerde geneeskunde aan de Medische Universiteit van Yerevan. In 2005 werd u lid van de jongerenbeweging van de HHSh. U en uw vader voerden op de universiteit campagne tegen het referendum over de verandering van de grondwet. Op 7 augustus 2005 werden u en uw vader gearresteerd door de SNB. Jullie werden beschuldigd van fraude bij de toekenning van een gesubsidieerde studiebeurs die u had verkregen om in de VSA te gaan studeren. Jullie bleven vier maanden in de gevangenis. Op 9 december 2005 werden jullie veroordeeld door een rechtbank. Een medewerker van de SNB had jullie strafvermindering beloofd als jullie smeergeld zouden betalen. Na het vonnis vroeg hij plots een veel hoger bedrag, hetgeen jullie niet konden betalen. Van 2006 werden u en uw vader geregeld opgepakt en bedreigd door de SNB om jullie schuld af te lossen. Op 1 maart 2008 waren u en uw vader aanwezig bij de betogingen in Yerevan naar aanleiding van de presidentsverkiezingen. Uw vader liep een gebroken arm op toen de politie de betoging met geweld onderdrukte. U werd gearresteerd door de SNB en uit de derde verdieping van het kantoor van de SNB naar beneden gegooid. Uw been was verbrijzeld en u lag een tijdje in een coma. U lag in totaal een maand in het ziekenhuis. Op 17 september 2008 werd uw neef, L.T.(...), vermoord door onbekenden. U vermoedt dat ze het eigenlijk op u hadden gemunt. In 2009 en 2010 zagen jullie zich gedwongen om jullie huizen te verkopen of af te staan aan de SNB om jullie schuld af te lossen. Op 6 december 2010 werd er een aanslag op het leven van uw ouders gepleegd. Hun wagen werd beschoten door onbekenden. Jullie besloten om onder te duiken.

In de periode van december 2010 tot maart 2011 leefde u ondergedoken de familie van een vriend van uw man in de stad Kapan. Op 25 maart 2011 vertrok u uit Armenië. U reisde eerst met het vliegtuig naar Oekraïne. Vanuit Oekraïne reisde u onder een valse identiteit en met een valse reisdocumenten naar de VSA. In de VSA verbleef u bij een vriend. Op 29 september 2011 nam u het vliegtuig van de VSA naar Frankrijk. U reisde opnieuw onder een (andere) valse identiteit en met een valse reisdocumenten. U verbleef korte tijd in Parijs, alvorens u op 18 oktober 2011 naar België kwam om op 24 oktober 2011 asiel te vragen. In België werd u herenigd met uw ouders, die op 6 april 2011 waren vertrokken uit Armenië en op 18 april 2011 asiel hadden gevraagd in België. Na uw eigen vertrek uit Armenië waren uw vrouw en uw zoon achtergebleven op jullie onderduikadres in Kapan. Uiteindelijk vertrokken ze op 29 december 2011 uit Armenië. Ze reisden met het vliegtuig naar Litouwen, vanwaar ze met een auto verder naar België reisden. Op 16 januari 2012 vroeg uw vrouw asiel in België.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw vader, H. S. (...) (O.V. 6800.617). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming omdat zijn asielrelaas niet geloofwaardig bleek. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw vader, die deels is gebaseerd op uw verklaringen, werd als volgt gemotiveerd:

"U verklaart dat u vanaf 1999 tot aan uw vertrek uit Armenië in 2010 politiek actief bent geweest voor de oppositie. Ook uw zoon zou politiek actief zijn geweest. Omwille van jullie politieke activiteiten zouden jullie vervolgd zijn geweest door de overheid. In 2003 werd u als voorzitter van een kiesbureau hard toegetakeld door de ordediensten (CGVS I, p. 11). In 2005 werden u en uw zoon opgepakt door de SNB omwille van jullie politieke activiteiten op de universiteit, waarna jullie valselijk werden beschuldigd en veroordeeld voor corruptie (CGVS I, p. 12-14; CGVS II, p. 5-8; CGVS zoon I, p. 19-21; CGVS zoon II, p. 5-7). Bij de protesten op 1 maart 2008 werd u mishandeld door de ordediensten, waarbij u een gebroken arm opliep. Ook uw zoon werd die dag aangehouden en ernstig mishandeld (CGVS II, p. 9-10; CGVS zoon I, p. 22-23). Uw neef, L.T.(...), werd op 17 september 2008 vermoord door onbekenden (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS zoon I, p. 17-18). Ook na 2008 bleven jullie problemen voortduren. A.A.(...), een medewerker van de SNB die in 2005 het onderzoek naar de corruptieaffaire had geleid, bleef jullie afpersen. Jullie moesten al jullie eigendommen (uw auto, uw huis, het huis van uw zoon, etc.) afstaan of verkopen om jullie schulden af te lossen (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9; CGVS zoon I, p. 16-17; CGVS zoon II, p. 10). Op 6 december 2010 werd er door onbekenden een aanslag gepleegd op het leven van u en uw vrouw (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS vrouw, p. 10).

Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u een hoog politiek profiel zou hebben gehad in Armenië.

Volgens uw verklaringen hebt u doorheen de jaren vele politieke artikels geschreven voor Armeense oppositiekranten (CGVS I, p. 3-4; CGVS II, p. 6). Hoewel u nooit officieel lid werd van de oppositiepartij HHSh, werkte u wel samen met de leiding van de partij om politieke activiteiten te coördineren. U verklaart dat u nauwe connecties zou hebben gehad met verschillende leiders van de HHSh; waaronder A.Z.(...) (voormalig voorzitter tot van HHSh tot 2010), H.B.(...) (voormalig eerste minister voor de HHSh in de jaren 90), L.T.P.(...) (ex-president van Armenië en momenteel leider van de overkoepelde oppositie beweging HAK). U had ook persoonlijke contacten met enkele andere leiders van de huidige Armeense oppositie, zoals A.M.(...) (huidige voorzitter van de HHSh) en L.Z.(...) (huidig politiek coördinator van HAK) (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 9-10, 13; CGVS II, p. 5; CGVS III, p. 3-6; CGVS zoon I, p. 7; CGVS zoon II, p. 3-5). Verder was u ook actief tijdens verkiezingsperiodes. Bij de verkiezingen in 2003 was u voorzitter van een stembureau in de wijk Erebuni in Yerevan. In 2005, toen de regering een referendum over de grondwet uitschreef, organiseerde u samen met uw zoon protestacties aan de Staatsuniversiteit in Yerevan. U stelt dat u gezien werd als 'leider van de oppositie aan de universiteit'. U was ook van plan om samen met A.Z.(...) een grote betoging tegen het referendum te organiseren (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 12-13; CGVS II, p. 8). Bij presidentsverkiezingen van 2008 hielp u bij de kiesverrichtingen van de wijk Erebuni. U had geen formele functie, maar u 'controleerde 99.9% van de werkzaamheden van het [lokale] partijbureau'. Op 1 maart 2008, tijdens de protesten tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen, hield u een toespraak voor de verzamelde menigte op het Operaplein in Yerevan (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9-10).

De geloofwaardigheid van het hoge politieke profiel dat u zichzelf toemeet wordt echter volledig ondermijnd door objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. 'Antwoorddocument ARM2011-088' in bijlage). In het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA, de researchdienst van het Commissariaat-generaal, contact op met dhr. Armen M.(...), de huidige voorzitter van de HHSh. Gezien u vertelde dat u nauwe contacten had met leidinggevende figuren van de HHSh vroeg CEDOCA aan dhr. M.(...) of men u kende binnen de partij. Het antwoord van dhr. M.(...) was formeel: u bent niet bekend bij de partijtopy van de HHSh. Dhr. M.(...) voegde hieraan toe dat hij ter verificatie nog persoonlijk navraag had gedaan bij L.Z.(...) en H.B.(...), twee andere topfiguren binnen de oppositie die u volgens uw verklaringen ook persoonlijk zou hebben gekend. Volgens dhr. M.(...) zouden beiden echter hebben verklaard dat zij u niet kennen. Wat betreft uw bewering dat u en uw zoon in 2005 politiek actief zouden zijn geweest aan de Staatsuniversiteit van Yerevan (in nauwe samenwerking met de partij HHSh) en dat de autoriteiten jullie omwille dit activisme in december 2005 onterecht zouden hebben veroordeeld wegens corruptie, merkte dhr. M.(...) op dat hij niet op de hoogte is van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn omwille van politiek activisme. Hij voegde hieraan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de universiteit. In het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA ook contact op de redactie van de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (Vierde Macht). U had immers verklaard dat u verschillende artikels voor deze krant had geschreven. Ter staving van uw asielrelaas legde u enkele handgeschreven manuscripten voor (stuk 44, 45 en 46) voor alsook één kopie van een gepubliceerd artikel (stuk 18), die volgens uw verklaringen op dd. 19 mei 2011 onder uw pseudoniem 'M.M.' was gepubliceerd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (CGVS I, p. 3-4; CGVS III, p. 4, 7). CEDOCA vroeg aan de redactie van de krant of kon worden geverifieerd of u de auteur van dit artikel bent. Het antwoord van de redactie was duidelijk: u bent niet de auteur van dit krantenartikel. Het pseudoniem M.M. is een generieke naam die gebruikt wordt door auteurs die anoniem willen blijven. De redactie verklaarde echter formeel dat niet u, maar twee journalisten die momenteel nog in Armenië verblijven, dit stuk hebben geschreven.

Toen u tijdens het derde gehoor bij het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd de verklaringen van dhr. M.(...), de voorzitter van de HHSh, hield u voet bij stuk. U beweerde dat u wel degelijk nauwe banden had met (topfiguren binnen) de HHSh en dat het bijgevolg onmogelijk is dat de leiding van de partij u niet zou kennen. Toen u daarop werd gevraagd waarom de voorzitter van de partij formeel zou verklaren dat hij u niet kent, beweerde u plots dat dit te wijten zou zijn aan een intern dispuut binnen de HHSh. U zei dat u nauw gelieerd was met A.Z.(...), de vorige voorzitter van de HHSh, en dat A.M.(...) een persoonlijk conflict zou hebben met zijn voorganger. U zou nu de dupe zijn van dit conflict: om deze reden zou M.(...) dus beweren dat hij u niet kent (CGVS III, p. 6-8). Deze uitleg

is echter niet aannemelijk. Indien u zich werkelijk jarenlang actief zou hebben ingezet voor de HHSh en indien u omwille uw activiteiten werkelijk ernstig zou zijn vervolgd door de Armeense veiligheidsdienst, dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat de voorzitter van de HHSh u zomaar zou verlooehenen, louter en alleen omwille van een dispuut tussen hem A.Z.(...), die volgens uw verklaringen een goede vriend van u zou zijn. Daarenboven kan worden opgemerkt dat u, toen u werd gevraagd om uw relatie met dhr. M.(...) toe te lichten, hebt verteld dat u hem persoonlijk kende en dat hij ook een aantal keer was komen eten bij u thuis. U repte met geen woord over een eventueel conflict tussen u en dhr. M.(...) (CGVS III, p. 5). Het is dan ook uiterst merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u, wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat dhr. M.(...) u niet blijkt te kennen, plots een verhaal over een onderling conflict opdist. Vervolgens werd u ook geconfronteerd met de verklaring van de redactie van 'Chorrord Ishkhanutyun' dat u niet de auteur bent van het artikel dat op 19 mei 2011 in hun krant werd gepubliceerd. Ook hier bleef u bij u verhaal: u beweerde dat u wel degelijk de auteur van dit artikel bent. U kon echter geen verklaring bieden waarom de redactie van de krant het tegendeel beweert (CGVS III, p. 7).

Op basis van bovenstaande vaststellingen moet het Commissariaat-generaal besluiten dat uw politiek profiel niet geloofwaardig is. De voorzitter van de partij waarmee u nauwe banden zou hebben gehad, verklaart dat hij u niet kent en de redactie van de krant waarin u een artikel zou hebben gepubliceerd (waarvan u een kopie voorlegde tijdens de asielpcedure), verklaart dat u niet de auteur van het betreffende krantenartikel bent. Gezien u verklaarde dat al uw problemen het gevolg zouden zijn van uw hoge politieke profiel, wordt de geloofwaardigheid van uw asielaansluiting hierdoor onherstelbaar ondermijnd.

Ten tweede blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Armenië momenteel geen sprake is van vervolging van politieke activisten.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. SRB 'Analyse van de actuele vrees voor politieke opposanten in Armenië' in bijlage), blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

In de hypothese dat u en uw zoon toch een bepaald politiek profiel zouden hebben gehad (bv. een laag profiel als verantwoordelijke voor de kiesverrichtingen in een stembureau of als gewone deelnemer aan politieke manifestaties) – wat gelet op jullie bedrieglijke verklaringen over uw politieke activiteiten niet zonder meer kan worden aanvaard – meent het Commissariaat-generaal dat er op basis van voormelde informatie kan worden gesteld dat jullie bij terugkeer naar Armenië niet zullen worden vervolgd omwille van jullie politieke overtuiging of activiteiten. Zelfs indien u en uw zoon daadwerkelijk de problemen die jullie invoeren (cf. het feit dat u in 2003 als voorzitter van een kiesbureau zou zijn mishandeld door de ordediensten, het feit dat u en uw zoon zouden zijn mishandeld door de ordediensten omwille van jullie deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008) zouden hebben meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat jullie omwille van deze redenen actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zullen uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de informatie waarop het Commissariaat-generaal zucht baseert zouden kunnen tegenspreken.

Ten derde zijn er voldoende aanwijzingen om te stellen dat uw arrestatie door de Nationale Veiligheidsdienst en uw veroordeling voor corruptie in 2005 niet van politieke, maar wel van gemeenrechtelijke aard zijn.

In het kader van uw asielpcedure legde u enkele documenten voor in verband met de arrestatie van u en uw zoon door de SNB op 7 augustus 2005 en jullie daaropvolgende veroordeling voor corruptie door de rechtbank op 9 december 2005; namelijk een attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 47), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van

de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 23), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43). Deze documenten tonen aan dat u en uw zoon inderdaad problemen hebben gekend met de SNB en dat jullie in december 2005 inderdaad voor corruptie werden veroordeeld door een rechtbank. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er echter helemaal geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. Uw politiek profiel bleek immers niet geloofwaardig. Bovendien verklaarde dhr. M.(...) dat hij niet op de hoogte was van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn geweest omwille van hun politiek activisme voor de oppositie (in casu de HSh). Hij voegde hieraan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de Staatsuniversiteit in Yerevan (cf. supra).

Het Commissariaat-generaal meent verder dat u niet kunt aantonen dat de veroordeling van u en uw zoon onterecht zou zijn geweest, of (deels) ingegeven werd door niet-juridische overwegingen. Meer nog; u geeft zelf aan dat u uw zoon hebt proberen bevoordelen door uw invloed als professor aan de universiteit te gebruiken zodat hij (buiten de normale selectieprocedure om) met een gesubsidieerde beurs naar de Verenigde Staten zou kunnen gaan om daar zijn studies in de geneeskunde verder te zetten – al ontkent u dat u hiervoor effectief steekpenningen zou hebben betaald (CGVS II, p. 6-7). Hiermee bevestigde u dus dat u effectief strafbare feiten hebt gepleegd. Wat betreft uw veroordeling door de rechtbank in 2005 voor corruptie verwees u ook naar het geval van K.M.(...), een collega-professor in de literatuur en vriend van u die in 2008 werd opgepakt door de SNB. U verklaarde dat hij net zoals u politiek actief was en net zoals u omwille van zijn politiek activisme voor corruptie werd veroordeeld (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 8-9). U legde ook een brief voor die K.M.(...) u vanuit de gevangenis zou hebben opgestuurd (stuk 22). Ook in dit geval lijken er echter geen aanwijzingen te zijn dat de veroordeling van uw collega politiek gemotiveerd zou zijn geweest. In de informatie die over deze zaak werd gevonden (cf. artikels uit Armeense media in bijlage), wordt vermeldt dat de arrestatie van K.M.(...) niet politiek gemotiveerd zou zijn. Er zouden wel degelijk ernstige aanwijzingen zijn geweest voor corrupte praktijken. Uit de informatie blijkt bovendien dat deze zaak geen geïsoleerd incident was en dat er meerdere gevallen van corruptie aan het licht zijn gekomen onder professoren van de faculteit literatuur aan de Staatsuniversiteit van Yerevan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw politiek profiel kan er ook ernstig worden getwijfeld aan verklaringen over de verdere afpersing door (leden van) de nationale veiligheidsdienst na uw veroordeling in 2005. Door uw bedrieglijke verklaringen af te leggen over de aanleiding van uw problemen maakt u het daarenboven onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om een beeld te krijgen van de problemen die u eventueel zou hebben gekend en waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de documenten die u voorlegde de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas niet kunnen herstellen.

De stukken die u voorlegde om te bewijzen dat u politieke artikels schreef voor oppositiekranten, meer bepaald enkele handgeschreven manuscripten (stuk 44, 45 en 46) alsook ook één kopie van een artikel (stuk 18) dat op 19 mei 2011 onder de naam 'M.M.' gepubliceerd werd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun', werden hier reeds besproken. Toen CEDOCA over dit laatste document een vraag stelde aan de redactie van deze krant, bleek ontegensprekelijk dat u niet de auteur van dit stuk bent. Deze documenten kunnen dan ook niet gezien worden als een bewijs van uw beweerde hoge politieke profiel. Verder legde u enkele foto's (stuk 33) voor om aan te tonen dat u een nauwe band hebt met (de familie van) A.Z.(...), de voormalige voorzitter van de HSh. Deze foto's kunnen hoogstens aantonen dat u deze persoon kent/hebt gekend, maar vormen geen bewijs van uw beweerde politieke profiel. Dit weegt immers niet op tegen de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de huidige voorzitter en enkele andere kopstukken van de HSh verklaren dat u niet gekend bent bij de leiding van de partij. De brief die uw oud-collega en vriend zou hebben geschreven vanuit de gevangenis (stuk 22), bevat evenmin informatie die uw beweringen over uw politieke profiel kunnen ondersteunen. Het krantenartikel uit 2011 met een foto waarop volgens uw verklaringen enkele van uw familieleden staan afgebeeld tijdens hun deelname aan een manifestatie (stuk 49), kan evenmin gezien worden als een bewijs van uw eigen politiek profiel of uw politieke activiteiten in Armenië.

De foto's van de grafzerk van uw neef, L.T.(...), kunnen enkel aantonen dat deze persoon in 2008 is overleden (stuk 34). Deze stukken kunnen niet bewijzen dat uw neef een onnatuurlijke dood zou zijn gestorven of dat hij zou zijn vermoord omwille van de politieke activiteiten van u en uw zoon. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat, ondanks een uitgebreid onderzoek door CEDOCA, geen informatie werd teruggevonden over de beweerde moord op uw neef (cf. 'Antwoorddocument ARM2011-088' in bijlage).

Verder legde u een medisch attest neer van een Belgische arts (stuk 36). Deze arts verklaart dat u 'als gevolg van aframmeling door politieke tegenstanders [sic]' in 2003 en 2008 meerdere letsels zou hebben opgelopen. Dit attest kan echter niet gezien worden als een bewijs van uw politieke activiteiten (in casu uw rol als voorzitter van een kiesbureau in 2003 en uw deelname aan een betoging in 2008) of van de problemen die u als gevolg van deze activiteiten zou hebben gekend, gezien de conclusie over de oorzaak van de vastgestelde letsels duidelijk is gebaseerd op de verklaringen die u hierover zelf tegen de arts hebt afgelegd. Het medisch attest uit Armenië dd. 12/03/2011 (stuk 42) vermeldt dat u een aantal medische complicaties (o.a. aan de ruggenwervel en de nieren) zou hebben gehad, maar maakt geen melding van de oorzaak van deze complicaties. U kunt hiermee dus niet aantonen dat u deze letsels het gevolg zouden zijn van mishandelingen door de ordediensten tijdens uw deelname aan politieke manifestaties. Het medisch attest uit Armenië dd. 01/03/2008 met bijgevoegde röntgenfoto (stuk 31) vermeldt dat uw zoon op die dag met verwondingen aan zijn been zou zijn opgenomen in een ziekenhuis in Yerevan. Dit attest maakt echter geen melding van de oorzaak van zijn verwondingen en kan dus niet gezien worden als een bewijs dat uw zoon zou zijn mishandeld (uit het raam van een gebouw gegooid) door de SNB omwille van zijn deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008. Het attest van de universiteit in verband met een ongewettigde afwezigheid van uw zoon in maart 2005 (stuk 35) kan niet aantonen dat hij toen afwezig was omdat hij deelnam aan een politieke manifestatie, gezien de reden voor zijn ongewettigde afwezigheid niet wordt vermeld.

Het attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 47), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 23), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank in verband met de veroordeling van u en uw zoon dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43) werden reeds besproken in deze beslissing. Zoals hier reeds werd uiteengezet, tonen deze stukken aan dat u in 2005 inderdaad problemen hebt gekend met de SNB en dat u inderdaad voor corruptie werd veroordeeld door een rechtbank, maar kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. U kunt ook niet aantonen dat uw veroordeling door de rechtbank onterecht zou zijn geweest of (deels) werd ingegeven door niet-juridische overwegingen.

Voorts legde u enkele stukken voor om te bewijzen dat u en uw gezin werden afgeperst door (leden van) de SNB; meer bepaald enkele attesten in verband met de verkoop van uw auto dd. 20/12/2005 (stuk 26), een attest in verband met de verkoop van goud dd. 26/06/2006 (stuk 27), een volmacht gegeven door uw zoon aan uw vrouw om zijn woning te verkopen dd. 26/12/2008 (stuk 9), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 50 dd. 20/11/2009 (stuk 10), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 30 dd. 02/04/2010 (stuk 11), een attest in verband met de verandering van uw domicilieadres dd. 01/09/2010 (stuk 25), en een attest in verband met de registratie van een eigendom dd. 2009 (stuk 28). Deze stukken tonen aan dat u afstand hebt gedaan van enkele eigendommen en dat u en uw vrouw zijn verhuisd van jullie oud adres, maar vormen geen bewijs van uw bewering dat u uw eigendommen hebt moeten verkopen of afstaan omdat u werd afgeperst door de SNB. Het bankafschrift in verband met een geldopname van 25.000 dollar op naam van uw vrouw dd. 07/03/2011 (stuk 12) kan enkel aantonen dat uw vrouw op die datum een som geld afhaalde.

Wat betreft de twee brieven die u voorlegt en die volgens uw verklaringen moeten aantonen dat de veiligheidsdienst in mei 2011 nog inlichtingen heeft ingewonnen over uw verblijfplaats bij het kadaster (stuk 17), moet worden opgemerkt deze documenten niet kunnen aantonen dat u door de veiligheidsdienst zou worden gevisieerd omwille van uw politieke activiteiten. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal ook op de informatie uit objectieve bronnen, die stellen dat dergelijke documenten gemakkelijk kunnen worden gekocht in Armenië (cf. Antwoorddocument 'ARM2009-005AA' in bijlage).

De (kopieën van) uw verschillende Armeense paspoorten (stuk 14, 15 en 38), het attest van de paspoortdienst (stuk 39), uw geboorteakte (stuk 41), uw huwelijksakte (stuk 3) en uw Armeens rijbewijs (stuk 4) attesteren uw identiteit. Uw diploma (stuk 1), de verdediging van uw dissertatie (stuk 13) en de artikels uit een wetenschappelijk tijdschrift in verband met uw doctoraat (stuk 20) attesteren uw opleiding en uw werk als professor aan de Staatsuniversiteit in Yerevan. Het paspoort van uw vrouw (stuk 51), haar diploma (stuk 2) en haar Armeens rijbewijs (stuk 5) attesteren haar identiteit en opleiding. De kopieën van de verschillende Armeense paspoorten van uw zoon (stuk 38), zijn geboorteakte (stuk 40), zijn studentenkaart (stuk 48) en de documenten in verband met zijn legerdienst (stuk 29, 30) attesteren zijn identiteit en opleiding. De verschillende visums van u en uw vrouw voor de VSA (stuk 37), uw Amerikaans rijbewijs (stuk 19) en de transportdocumenten in verband met de verzending van een container met meubelen naar de VSA (stuk 32) attesteren dat u en uw gezin meermaals in de VSA hebben verbleven. De documenten in verband met de repatriëring van uw zoon vanuit de VSA in 1998 en uw repatriëring in 2006 (stuk 16) kunnen enkel aantonen dat jullie toen vanuit het buitenland terugkeerden naar Armenië. De volmacht die uw zoon aan zijn vrouw gaf om met hun kind uit Armenië te kunnen vertrekken (stuk 50), kan louter aantonen dat uw schoondochter op een legale manier uit Armenië is vertrokken. Geen van deze documenten bevat informatie die uw verklaringen over uw problemen in Armenië kan ondersteunen.

Uw zoon en uw schoondochter legden in het kader van hun asielaanvraag ook enkele documenten voor. De meest van deze stukken werden reeds door u voorgelegd. De overige documenten die door hen werden voorgelegd, meer bepaald het rijbewijs van uw zoon (stuk 3 zoon), enkele inschrijvingsbewijzen van de universiteit (stuk 6 zoon), zijn huwelijksakte (stuk 7 zoon), enkele attesten in verband met zijn legerdienst (stuk 19 zoon), de paspoorten van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 21 zoon), de geboorteaktes van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 22 zoon), het rijbewijs van uw schoondochter (stuk 23 zoon) en de vliegtuigtickets van uw zoon en schoondochter (stuk 20 en 24 zoon), bevatten evenmin informatie die bovenstaande appreciatie kan wijzigen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. 2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar vader S. H. (...). Zij roept dezelfde motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 100 085 van 28 maart 2013 de bestreden beslissing met betrekking tot haar vader S. H. (...) vernietigd. In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht (en, gezien de manifeste beoordelingsfouten, de schending van artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie en van de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in

strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht. De verzoekende partij betwist de motieven van de bestreden beslissing als volgt:

2.1.1. Verzoeker stelt dat hij met verbazing vaststelt dat de verwerende partij geen geloof hecht aan zijn hoog politiek profiel. Hij heeft duidelijk en gedetailleerd het politiek bestel in Armenië uit de doeken gedaan. Hij kent H.B.(...) en L.Z. (...) persoonlijk en zeer goed. Dat de heer M. (...) verzoeker niet kent is bijzonder vreemd en in geen geval juist. Hij doet het nodige om bewijsstukken te bekomen dat hij die personen wel kent. Wat de krant 'Chorror Ishkhanutyun' betreft stelt verzoeker dat de redactie van deze krant door de heer M. (...) gerund wordt, dewelke door een intern conflict in de partij meent te moeten stellen verzoeker niet te kennen.

De Raad stelt vast dat het eventuele vooraanstaande politiek profiel van verzoeker de kern van zijn asielrelaas betreft en dit voornamelijk op basis van CEDOCA onderzoek (ARM2011-088) niet aannemelijk geacht wordt. Uit het feit dat verzoeker drie maal gehoor werd door de commissaris-generaal blijkt dat de verklaringen van verzoeker in dit verband vrij overtuigend waren of toch alleszins voldoende twijfel opriepen om verzoeker nog twee maal te horen.

De bestreden beslissing: "Toen u tijdens het derde gehoor bij het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd de verklaringen van dhr. M. (...), de voorzitter van de HHSh, hield u voet bij stuk. U beweerde dat u wel degelijk nauwe banden had met (topfiguren binnen) de HHSh en dat het bijgevolg onmogelijk is dat de leiding van de partij u niet zou kennen. Toen u daarop werd gevraagd waarom de voorzitter van de partij formeel zou verklaren dat hij u niet kent, beweerde u plots dat dit te wijten zou zijn aan een intern dispuut binnen de HHSh. U zei dat u nauw gelieerd was met A.Z.(...), de vorige voorzitter van de HHSh, en dat A.M. (...) een persoonlijk conflict zou hebben met zijn voorganger. U zou nu de dupe zijn van dit conflict: om deze reden zou M. (...) dus beweren dat hij u niet kent (CGVS III, p. 6-8). Deze uitleg is echter niet aannemelijk. Indien u zich werkelijk jarenlang actief zou hebben ingezet voor de HHSh en indien u omwille uw activiteiten werkelijk ernstig zou zijn vervolgd door de Armeense veiligheidsdienst, dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat de voorzitter van de HHSh u zomaar zou verloochenen, louter en alleen omwille van een dispuut tussen hem A.Z.(...), die volgens uw verklaringen een goede vriend van u zou zijn. Daarenboven kan worden opgemerkt dat u, toen u werd gevraagd om uw relatie met dhr. M. (...) toe te lichten, hebt verteld dat u hem persoonlijk kende en dat hij ook een aantal keer was komen eten bij u thuis. U repte met geen woord over een eventueel conflict tussen u en dhr. M. (...) (CGVS III, p. 5). Het is dan ook uiterst merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u, wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat dhr. M. (...) u niet blijkt te kennen, plots een verhaal over een onderling conflict opdist."

De verwerende partij stelt ook in haar nota: "In het kader van verzoekers asielaanvraag nam Cedoca contact op met dhr. M. (...), de huidige voorzitter van de HSSH, alsook met de redactie van de krant 'Chorrord Ishkhanutyun'. Verzoeker maakt allerminst aannemelijk dat dhr. M. (...) de krant runt en of hij valse verklaringen zou afleggen over verzoeker omwille van een intern conflict in de partij. Verweerder wijst er ook op dat dhr. M. (...) ter verificatie nog persoonlijke navraag had gedaan bij L.Z. (...) en H.B.(...), 2 andere topfiguren binnen de oppositie waarvan verzoeker thans volhoudt dat hij deze persoonlijk heeft gekend. Verzoeker beperkt er zich toe op een algemene wijze kritiek te uiten over de objectiviteit van de gecontacteerde bronnen, waarmee hij niet vermog de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van de commissaris-generaal te weerleggen (RvV, nr. 1622 van 11 september 2007)."

Verzoeker wijst erop dat in Armenië de intellectuele en politieke elite elkaar kennen. Zo legt hij ter zitting een uittreksel uit het jaarboek 1974-1975 van de universiteit neer waaruit blijkt dat hij met H.B.(...) gestudeerd heeft. De bewijswaarde van dit document wordt ter zitting door de verwerende partij niet betwist.

De Raad wijst erop dat het aannemelijk is zoals verzoeker stelt dat in een klein land zoals Armenië de intellectuele en politieke elite elkaar kennen. De Raad wijst erop dat dit op zich het vooraanstaande politieke profiel van verzoeker niet noodzakelijk aannemelijk maakt. Dit neemt niet weg dat in de CEDOCA nota gesteld wordt dat M. (...), voorzitter van de HHCH, stelt dat hij verzoeker niet kent en ook L.Z. (...) en H.B.(...) gesteld zouden hebben dat zij verzoeker niet kennen. De Raad stelt vast dat zij niet stellen dat verzoeker geen politiek profiel had, maar dat zij hem zelfs niet kennen. Dit is strijdig met de hierboven beschreven aannemelijke situatie dat de intellectuele en politieke elite in Armenië elkaar kent en het door verzoeker voorgelegde bewijs dat hij samen met H.B.(...) gestudeerd zou hebben dat in dezelfde richting wijst.

De Raad stelt vast dat er weliswaar twee telefoongesprekken plaats hadden, maar dat de CEDOCA-nota slechts het eigen besluit van deze gesprekken op summiere wijze meedeelt.

Artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal of één van zijn adjuncten kan zich, in zijn beslissing, steunen op inlichtingen die werden verkregen van een persoon of een instelling via telefoon of e-mail.

In het administratief dossier moet er gepreciseerd worden waarom deze persoon of deze instelling gecontacteerd werd evenals de redenen die toelaten hun betrouwbaarheid aan te nemen.

De informatie die via de telefoon werd verkregen, moet schriftelijk worden samengevat. Deze samenvatting dient de naam van de persoon die per telefoon werd gecontacteerd, te vermelden, een korte beschrijving van zijn activiteiten of van zijn functie te geven, zijn telefoonnummer, en datum waarop het telefoongesprek heeft plaatsgehad vermelden alsook een kort overzicht van de vragen die tijdens het telefoongesprek werden gesteld en de antwoorden die door de gecontacteerde persoon werden gegeven."

Het louter meedelen van de conclusies die men uit telefoongesprekken haalt is een dermate summiere samenvatting ervan dat het de Raad niet in de mogelijkheid stelt om te oordelen waarop deze conclusies gebaseerd zijn en is te summier om als "een kort overzicht van de vragen die tijdens het telefoongesprek werden gesteld en de antwoorden die door de gecontacteerde persoon werden gegeven" te worden beschouwd.

Daarenboven meent de Raad dat de vermelding door M. (...) dat noch hijzelf, noch L.Z. (...) noch H.B.(...) verzoeker zouden kennen moeilijk verzoenbaar is met de situatie in Armenië en de aannemelijke verklaringen van verzoeker dat hij hen minstens zou kennen.

Ter zitting verklaart de verwerende partij dat zij zich wat het oordeel over de zorgvuldigheid waarmee het CEDOCA rapport opgesteld werd gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

De Raad meent dat dit rapport onvoldoende zorgvuldig opgesteld is om te kunnen oordelen over het politieke profiel van verzoeker en zijn zoon. Dit rapport wordt dan ook uit de debatten geweerd. De Raad meent dan ook dat bijkomend onderzoek in dit verband vereist is. Het onderzoek door de verwerende partij van de door verzoeker ter zitting neergelegde documenten, waarvan de Raad en de verwerende partij bij gebrek aan vertaling ter zitting geen kennis kon nemen, kan hiertoe een bijdrage leveren.

De Raad meent dat het eventuele politieke profiel van verzoeker een kernelement is van het asielrelaas van verzoeker en dat de verwerende partij de verklaringen van verzoeker en door hem neergelegde bewijselementen vanuit dit niet aannemelijk geachte profiel beoordeeld heeft.

Bijkomend wijst de Raad erop dat het gewelddadige verloop van de presidentsverkiezingen van februari 2008 bevestigd wordt door de informatie uit het rechtsplegingsdossier, meer bepaald de SRB Armenië.

Uit dit verslag (p. 5) blijkt dat personen die als leider van de oppositie optraden, meer bepaald oppositieleiders, campagnedirecteuren en organisatoren van massademonstraties, een risico zouden kunnen lopen. Indien verzoekers hoog politiek profiel aannemelijk is, zou hij onder deze categorie kunnen vallen. Er is ook sprake van een jongeman die van zijn studies aan de universiteit uitgesloten werd wegens afwezigheid terwijl andere studenten in gelijkaardige situaties van afwezigheid niet gesanctioneerd werden (p. 7). De zoon van verzoeker heeft bewijzen neergelegd in verband met zijn uitsluiting wegens afwezigheid en uit de documentatie blijkt dat dit mogelijks een verband kan hebben met politiek activisme en discriminatie in dit verband.

De Raad meent dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen."

2.3. Dienvolgens dient ook in hoofde van de verzoekende partij de bestreden beslissing te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 december 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS